

XVIII. yüzyıldaki bir onarıma aittir. Avlunun doğu yönündeki merdivenli girişin solunda hazîre duvarında, Baba Haydar Semerkandî'nin kabrine bakan kitâbeli bir niyaz penceresi vardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Mecmûa-i Cevâmî, II, 2-3, no: 8; Ayvansarayî, *Hadîkatü'l-cevâmî*, I, 285; Bandırmalızâde, *Mecmûa-i Tekâyâ*, İstanbul 1307, s. 13; Tahsin Öz, *İstanbul Camileri*, Ankara 1962, I, 30; Aysel Okan, *İstanbul Evliyaları*, İstanbul 1968, s. 217-225; Recep Akakuş, *Eyyûb Sultan ve Mukaddes Emanetler*, İstanbul 1973, s. 314; R. Ekrem Koçu, "Babahaydar Mescidi", *İst.A*, IV, 1742-1743; *İstanbul Kültür ve Sanat Ansiklopedisi*, İstanbul 1982, II, 936-937.

M. BAHA TANMAN

BABA İLYAS

(ö. 637/1240)

1240 yılında

Anadolu Selçuklu Devleti'ne karşı giriştiği büyük siyasi-içtimai ayaklanma hareketine adını veren ve Anadolu'da ilk gayri Sünnî cereyanların temelini atan Türkmen şeyhi.

Şeyh Ebû'l-Bekâ Baba İlyâs-ı Horasânî, büyük bir ihtimalle, Moğol istilâsı sırasında yıkılan Hârizmşahlar Devleti sahasından, beraberindeki Türkmenler'le Anadolu'ya göç etmiştir. Anadolu'ya gelmeden önceki hayatı hakkında hiçbir şey bilinmemektedir. Onunla ilgili en eski kaynaklardan biri olan ve torunu Elvan Çelebi'nin 733 (1332-33) yılında kaleme aldığı *Menâkıbü'l-kudsiyye* adındaki menâkıbnâme'ye göre, Anadolu'ya geldikten sonra Amasya yakınında bugün İlyas köyü adıyla bilinen Çat köyüne yerleşmiş, bir zâviye açarak Vefâiyye tarikatını yaymaya başlamış ve etrafına pek çok mürid toplamıştır. Sözü edilen kaynakta Dede Garkın adında bir Türkmen şeyhinin halifesi gösterilmekle beraber mensup bulunduğu tarikatın adı zikredilmemiştir. Ancak aynı sülâleden gelen ve yine bir şeyh olan Âşıkpaşazâde'nin belirttiğine göre Baba İlyas, Tâcülârifin Seyyid Ebû'l-Vefâ Bağdâdî'nin (ö. 501/1107) kurduğu Vefâiyye tarikatına mensuptu (bk. Âşıkpaşazâde, s. 1). Bu sebeple Baba İlyas'ın şeyhi olarak gösterilen Dede Garkın'ın da aynı tarikatla bağlı olduğu söylenebilir. Vefâiyye tarikatının XIII. yüzyıldan itibaren Anadolu'da özellikle Türkmen zümreleri arasında yayıldığı, Yeseviyye, Kalenderiyye, Haydariyye gibi gayri Sünnî mahiyetteki öteki tarikatlarla birlikte XIV. yüzyılda dahi mev-

cudiyetini sürdürdüğü anlaşılmaktadır (bk. Âşıkpaşazâde, s. 46; Neşrî, I, 47).

Bugüne kadar Baba İlyas'ın Babailik adı altında bir tarikat kurduğu ileri sürülmüşse de gerçekte böyle bir şeyin sözü konusu olmadığı, bu yanlışlığın adı geçen ayaklanma hareketinin iyi tahlil edilmemesinden ileri geldiği söylenebilir. Baba İlyas kendi adına tarikat kurmamış, bağlı bulunduğu Vefâiyye tarikatının şeyhi olarak Çat köyündeki zâviyesinde, İslâmiyet'e girmeleri üzerinden fazla bir zaman geçmediği için henüz eski inançlarını belli ölçüde koruyan ve okuma yazma bilmeyen yarı göçebe Türkmenler'e yapılarına uygun bir tasavvuf anlayışı sunmuştur. Onun fikirlerinin kısmen İsmâilî tesirler taşımış olması da kuvvetle muhtemeldir. Çünkü Baba İlyas, çok zor içtimai ve iktisadî şartlar içinde yaşayan, gerek yerli halkla gerekse yönetim çevreleriyle pek çok problemi olan Türkmenler'i Selçuklu hükûmetinin baskılarından kurtaracak bir mehdî hüviyetiyle ortaya atılmış bulunuyordu. Türkmenler onun tâlimat ve propagandalarını canla başla benimsemişler, hatta daha da ileri giderek ona Baba Resûlullah bile demişlerdi (bk. Ebû'l-Ferec, II, 539-541; İbn Bîbî, s. 498-500; Sibt İbnü'l-Cevzî, XV, vr. 165^a; S. de Saint Quentin, s. 61-63).

Baba İlyas 637 (1240) yılında Anadolu Selçuklu Sultanı II. Gıyâseddin Keyhusrev'e karşı iktidarı ele geçirmek maksadıyla hazırladığı ayaklanmanın fiilî idaresini halifesi Baba İshak'a havale etti. Ayaklanmanın ilk zamanlarında başarı kazanarak Güneydoğu ve Orta Anadolu'yu ele geçiren Babailer Amasya'da ilk yenilgiye uğradılar. Amasya Kalesi'ne sığınmış olan Baba İlyas burada Mübârizüddin Armağanşah kuvvetleri tarafından kısıtılıp yakalandı ve idam edildi. Buraya gelen fakat şeyhini kurtarmaya muvaffak olamayan Baba İshak yönetimindeki diğer grup Konya üzerine yürüdü. Ancak Kırşehir yakınlarındaki Malaya ovasına geldikleri sırada Babailer, paralı Frank askerlerinin de bulunduğu Selçuklu ordusu tarafından ikinci defa ağır bir yenilgiye uğratıldılar ve Baba İshak öldürüldü. Böylece isyan bastırılmış oldu.

Baba İlyas'ın bu isyanla birlikte başlattığı dinî-tasavvufî hareket, asıl onun ölümünden sonra oğlu Muhlis Paşa ve diğer halifeleri vasıtasıyla özellikle Orta ve Batı Anadolu'da yayılmış, Osmanlı Devleti'nin kuruluş döneminde abdalân-ı Rûm hareketini ve nihayet Bektaşî-

liği doğurmuş ve asıl önemlisi, XVI. yüzyılda Osmanlı belge ve vekâyi'nâmelelerinde kızılbaş veya Râfîzî adı verilen zümrelerin teşekkülüne zemin hazırlamıştır.

Bütün bunlar göz önüne alındığı takdirde Baba İlyas'ın Türkiye'nin içtimai ve dinî tarihinde bugüne kadar en tesirli rollerden birini oynamış bir şahsiyet olduğu açıkça ortaya çıkmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Sibt İbnü'l-Cevzî, *Mir'âtü'z-zamân*, Türk-İslâm Eserleri Müzesi Ktp., nr. 2138, XV, vr. 165^a; İbn Bîbî, *el-Evâmirü'l-'alâ'iyye*, s. 498-500; Ebû'l-Ferec, *Târih*, II, 539-541; Eflâkî, *Menâkıbü'l-'arifin*, I, 381; Âşıkpaşazâde, *Târih*, s. 1, 46; Oruç b. Âdil, *Tevârîh-i Âl-i Osmân*, II, 86; Neşrî, *Cihannümâ* (Taeschnner), I, 47; Şikâri Ahmed, *Karaman Tarihi*, s. 9-10; Mecdî, *Şakâik Tercümesi*, s. 23; Elvan Çelebi, *Menâkıbü'l-kudsiyye*, s. 10-26; *Amasya Tarihi*, I, 180-182, 223-240; Köprülü, *İlk Mutasavvıflar* (Ankara 1976), s. 207-209; a.mlf., *Osmanlı İmparatorluğunun Kuruluşu*, Ankara 1972, s. 161; a.mlf., "Anadolu'da İslâmiyet", *DEİM*, sy. 5 (1338), s. 303-311; a.mlf., "Bektaşîliğin Menşeleri", *TY*, sy. 8 (1341), s. 131-136; Abdülbâki Gölpınarlı, *Yunus Emre ve Tasavvuf*, İstanbul 1961, s. 48; S. de Saint Quentin, *Histoire de Tartares* (nşr. J. Richard), Paris 1965, s. 61-63; Cl. Cahen, *Pre-Ottoman Turkey*, London 1968, s. 258-281; a.mlf., "Baba İshaq, Baba İlyas, Hadjdji Bektaş et quelques autres", *Turcica*, I, Paris 1969, s. 53-64; Ahmet Yaşar Ocak, *XIII. Yüzyılda Anadolu'da Babailer İsyanı*, İstanbul 1980, s. 59-133.

AHMET YAŞAR OCAK

BABA İSHAK

(ö. 637/1240)

1240 yılında

Anadolu Selçuklu Devleti'ne karşı hazırlanan ve "Babai isyanı" diye bilinen büyük Türkmen ayaklanmasında Baba İlyas adına harekâtı yöneten Türkmen şeyhi.

Babai isyanı sırasındaki mevkii ve yaptıkları dışında hayatı hakkında hiçbir bilgi yoktur. Yalnız Hüseyin Hüsameddin kaynak belirtmeden Baba İshak'ın asıl adının İzak olup Trabzon'daki Komnenos hânedanına mensup bir Rum müh-tedisi olduğunu, Amasya'da bir Rum imparatorluğu kurmak istediğini, bunu başarabilmek için de müsülman hüviyeti altına gizlenerek Müslümanlık ve Hristiyanlık karışımı bir doktrin geliştirdiğini yazmaktadır (*Amasya Tarihi*, II, 263-273). Hiçbir delil ve kaynakla desteklenemeyen bu önemli iddiayı ancak bir ihtimal olarak değerlendirmek mümkündür. Bununla beraber Baba İshak'ın, Ba-

ba İlyâs-ı Horâsânî'nin en önde gelen halifesi olduğu, bu sebeple ayaklanmanın propaganda ve teşkilatlanma safhasından fiilen başlatılıp yürütülmesine kadar her hususta onun adına hareket etme yetkisinin kendisine verildiği, başta Elvan Çelebi'nin *Menâkıbü'l-kudsiyye*'si (s. 47-54) olmak üzere ilgili bütün kaynaklar tarafından doğrulanmaktadır.

Baba İshak son zamanlara kadar isyanın önderi olarak biliniyor ve kendisinin şeyhi olmasına rağmen Baba İlyas olay dışında görülüyordu. Fakat konu üzerinde yapılan son araştırmalar, bu görüşe sebebiyet veren İbn Bîbî'nin çelişkili ifadelerinden yola çıkılarak gerek eski kaynakların gerekse Elvan Çelebi'nin eserinin sağladığı yeni bilgilerin ışığı altında, isyanı planlayanın Baba İshak değil Baba İlyas olduğunu meydana çıkarmıştır (bk. Ocak, s. 83-89).

Baba İshak, yaşadığı Adıyaman (Hisn-i mansûr) yakınlarındaki Keferşud bölgesinde Türkmenler'i silâhlandırdıktan sonra civarı ele geçirdi ve böylece isyanı fiilen başlatmış oldu. Selçuklu kuvvetlerini üst üste yenerek Adıyaman'ı, Gerger ve Kâhta'yı da aldı. Yolunun üstüne çıkan her yeri ve her şeyi zaptederek Malatya'ya yürüdü. Burada Selçuklu valisi Muzafferüddin Ali Şîr'i de yenerek kendisine katılan bölge halkının bir kısmıyla sayıca artan kuvvetlerinin başında Amasya'ya ulaştı. Fakat Amasya Kalesi'ne sığınmış olan Baba İlyas'ın Selçuklular tarafından öldürülmesine engel olamadı. Ancak burada Mübârizüddin Armağanşah'ı mağlûp ederek şeyhinin idamına duyduğu kızgınlıkla Konya'ya ele geçirmeyi planladı. Maiyetindeki Babaîler'le birlikte intikam almak üzere Konya'ya doğru yürüyüşe geçti.

Baba İshak kumandasındaki Babaîler kadınları, çocukları, sürüleri ve bütün ağırlıklarıyla Kırşehir'in kuzeydoğusundaki Malya ovasına geldikleri sırada Selçuklu ordusuyla karşılaştılar. Kumandan Emîr Necmeddin'in zırhlı Frank askerlerini öne alarak saldırıya geçmesiyle ölüm kalım mücadelesi vermelerine rağmen zırhlı askerlere bir şey yapamadılar ve yenildiler. Çok şiddetli cereyan eden savaşta Baba İshak hayatını kaybetti. Babaîler, çocuklar ve kadınlar hariç olmak üzere kılıçtan geçirildiler. Pek az bir kısmı kaçıp kurtulabildi veya esir edildi. Kurtulanlar arasında bulunan bazı Baba İlyas halifeleri uç bölgelerine kaçtılar ve izlerini kaybettirdiler.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Bîbî, *el-Evâmîrü'l-âla'ıyye*, s. 498-499; Ebû'l-Ferec, *Târîh*, II, 539; Elvan Çelebi, *Menâkıbü'l-kudsiyye*, s. 47-54; *Amasya Tarihi*, II, 263-273; Köprülü, *İlk Mutasavvıflar* (Ankara 1976), s. 47-54; E. Werner, "Sozial Religiöse Strömungen in Welt der Islam: Baba İshak", *Festschrift Walter Baetko*, Weimar 1966, s. 368-379; Cl. Cahen, *Pre-Ottoman Turkey*, London 1968, s. 136-137, 221-222; a.mlf., "Baba İshak, Baba İlyas, Hadjdji Bektash et quelques autres", *Turcica*, I, Paris 1969, s. 53-64; Osman Turan, *Selçuklular Zamanında Türkiye Tarihi*, İstanbul 1971, s. 421-424; A. Yaşar Ocak, *XIII. Yüzyılda Anadolu'da Babaîler İsyanı*, İstanbul 1980, s. 83-89.

AHMET YAŞAR OCAK

BABA KEMÂL-i HUCENDÎ

(bk. KEMÂL-i HUCENDÎ).

BABA KÜHÎ

(bk. KÜHÎ-i ŞİRÂZÎ).

BABA NAKKAŞ

XV-XVI. yüzyıl
Osmanlı nakkaşı.

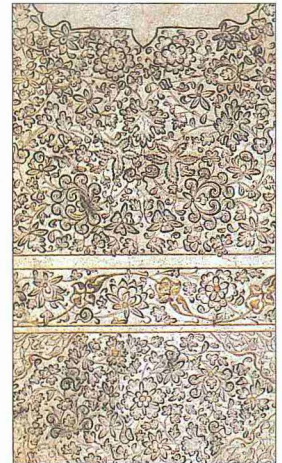
Asıl adı Muhammed b. Şeyh Bayezid'dir. Doğum ve ölüm tarihleri bilinmemektedir. Fâtih Sultan Mehmed'in Ramazan 870'te (Mayıs 1466), Çatalca'ya yakın İncegüz nahiyesinde Kutlubey (bugün Nakkaşköy) köyünü Baba Nakkaş'a mülk olarak verdiği, aslı bugün mevcut olmayan bir temliknâmenin Vakıflar Genel Müdürlüğü'ndeki Türkçe'ye çevrilmiş suretinden (19.6.1946 ve 1517 nolu suret) anlaşılmaktadır. Baba Nakkaş'la ilgili diğer bir belge, Safer 880 (Haziran 1475) tarihli bir vakfiyedir. Başında Fâtih Sultan Mehmed'in altın yaldızla çekilmiş, etrafı siyah tahrirli tuğrasının yer aldığı bu Arapça vakfiye, Baba Nakkaş'a verilen Kutlubey köyünde yaptırdığı mescide aittir. Köyün tamamı ile İncegüz'de bir değirmen ve diğer emlak bu mescide vakfedilmiş ve mütevelliliği Baba Nakkaş'ın ölümünden sonra evlâtlarına intikal ettirilmiştir. Halen özel bir koleksiyonda bulunan bu vakfiyenin önemli yanlarından biri, Baba Nakkaş'ın kimliği-ne ve yaşadığı döneme açıklık kazandırmasıdır. Vakfiyede Baba Nakkaş'ın sultanın mukarreblerinden (yakın adamlarından) olduğu, asil bir soydan geldiği ve kemal sahibi bulunduğu belirtilmektedir.

Evliya Çelebi de Baba Nakkaş hakkında bilgi verir. Ona göre sanatçı Özbek asil-

lidir ve Sultan II. Bayezid'in *musâhib**'i olup ilm-i nakışta Mânî ile Bihzâd aya-rındadır. Eski Saray kapısındaki nakışlı saçakla Sarây-ı Cedîd'de Divanhâne-i Bâyezid Han'ın kubbe nakışları onun tarafından yapılmıştır. Yine Evliya Çelebi'ye göre renkli nakış sanatını diyâr-ı Rûm'da o ortaya çıkarmıştır. Evliya Çelebi ölüm tarihini vermemekle birlikte türbesinin Baba Nakkaş kasabasında olduğunu söylemektedir.

Baba Nakkaş'ın oğlunun Mahmud Defteri olduğu bilinmekte ve Kutlubey köyündeki cami hazîresinde yer alan mezar taşından 936 (1529) yılında öldüğü anlaşılmaktadır. Onun oğulları, dedesinin vakfını genişleten ve İbn Baba Nakkaş diye anılan Derviş Mehmed Çelebi ile yine Baba Nakkaş diye anılan Şeyh Mustafa'dır. Dedesi gibi nakkaş olan Şeyh Mustafa'nın 980 (1572) yılında vefat ettiği bilinmektedir. Bu sanatçı ile Baba Nakkaş, isim benzerliğinden dolayı kaynaklarda birbirine karıştırılmıştır.

S. Ünver, vakfiye ile *Evliya Çelebi Seyahatnâmesi*'ndeki bilgilere dayanarak Baba Nakkaş'ın Fâtih Sultan Mehmed'in ve II. Bayezid'in mukarreb ve musâhibi olduğu ve ayrıca onun "nakkaşların babası", en ustaları ve en yaşlıları olduğunu belirterek nakkaşbaşı mevkiinde bulunduğu sonucuna varmış ve İstanbul Üniversite Kütüphanesi'nde bulunan (FY, nr. 1423) bir albümdeki çizimleri sanatçıya atfederek bu albüme Baba Nakkaş Albümü adını vermiştir. Fâtih Sultan Mehmed'in saltanatının sonlarına doğru düzenlendiği anlaşılan çeşitli hat örneklerini, tezhip ve bezeme desenlerini ihtiva eden bu albüm, sarayda bir nakış atölyesinin varlığını ispatlayacak niteliktedir. J. Raby, Fâtih Sultan Mehmed dönemi sarayında yeni bir anlayışla yorum-

Baba Nakkaş'a ait olması muhtemel hatâyî üslûbunda bir desen (Mecma' u'l-âcâ'ib, İÜ Ktp., FY, nr. 1423, vr. 61*)